

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/12/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118011754
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:2118011754.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalú v trestnej veci proti odsúdenému T. C., nar. XX.XX.XXXX v S., bytom N. nad N., C. XXXX/X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 09. mája 2019 prejednal sťažnosť prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 13.11.2018, sp. zn. 6Pp/201/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 13. novembra 2018, sp. zn. 6Pp/201/2018 podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1 Tr. poriadku odsúdeného T. C., nar. XX.XX.XXXX v S., podmienčne prepustil z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 1T/56/2013 zo dňa 07.10.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2To/113/2013 zo dňa 05.12.2013 a rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 6T/88/2013 zo dňa 15.04.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6To/73/2014 zo dňa 23.10.2014 a rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 3T/55/2014 zo dňa 21.01.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2To/46/2015 zo dňa 04.06.2015. Zároveň určil podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky a súčasne nariadil nad odsúdeným probačný dohľad vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 51 ods. 4 písm. j) Tr. zákona súd odsúdenému ustanovil povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Okresný súd Trenčín v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že odsúdený počas výkonu trestu preukázal svoje polepšenie, pričom bol 7-krát disciplinárne odmenený, voľný čas vie tráviť zmysluplne, má vytvorené riadne pracovné návyky, čím si odsúdený vytvoril predpoklad po výkone trestu riadne sa zamestnať a tým predchádzať trestnej činnosti. Odsúdený v zásade plní stanovený program zaobchádzania a teda uvedený výkon trestu odňatia slobody mu bol dostatočným ponaučením, aby v budúcnosti viedol riadny život a zaradil sa do spoločnosti. Súd sa preto nestotožnil so záverom hodnotenia ÚVTOS Dubnica nad Váhom, ktorý neodporučil odsúdeného podmienčne prepustiť, pričom ten súd považuje za rozporný s hodnotením od ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, ktorý odporučil odsúdeného podmienčne prepustiť. Podľa súdu sú u odsúdeného čiastočne eliminované aj rizika uvedené v hodnotení ústavu, ktorý poukazoval na absenciu legálneho zamestnania, dlhy či skúsenosti s návykovými látkami, nakoľko je vo výkone trestu odňatia slobody pracovne zaradený, v prípade užívania návykových látok odsúdený vo výkone trestu sa aktívne zapojil do osvetovej činnosti. Podľa súdu možno predpokladať, že u odsúdeného došlo k istej zmene jeho nazerania na užívanie drog, navyše odsúdenému bolo uložené aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Navyše odsúdený si vytvoril podmienky pre jeho ďalšiu resocializáciu aj tým, že mu bol zmenený spôsob výkonu trestu, a to jeho preradením z ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia

do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a s poukazom na vyššie uvedené argumenty u neho je daná dostatočná záruka, že na slobode bude viesť riadny život.

Proti uvedenému uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť prokurátor, ktorú písomne odôvodnil s poukazom na hodnotenie riaditeľa ÚVTOS Dubnica nad Váhom, z ktorej vyplýva, že u odsúdeného sa jedná o osobu, ktorá má rezervy v plnení si povinnosti v edukácii a k spáchanej trestnej činnosti má nekritický postoj, pričom aj jeho resocializačná prognóza bola hodnotená ako nepriaznivá na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania. Je názoru, že prvostupňový súd nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory odsúdeného, neprihliadol na hodnotenie ústavu a taktiež nedostatočne sa vysporiadal s jeho trestnou minulosťou a jej závažnosťou. Z tej podľa prokurátora vyplýva, že odsúdený má tendenciu k páchaniu trestnej činnosti a doterajšie uložené tresty nemali na správanie sa odsúdeného výchovný charakter. Vzhľadom na uvedené má za to, že u odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život a teda na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie sú splnené zákonné predpoklady a preto navrhuje krajskému súdu, aby napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. zamietol žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

K sťažnosti prokurátora sa písomne vyjadril odsúdený, pričom uviedol, že túto sťažnosť považuje za nedôvodnú. Je presvedčený, že spĺňa všetky podmienky na to, aby bol z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený, nakoľko svoje správanie počas výkonu trestu, ako aj súdom nariadený probačný dohľad vrátane povinnosti zamestnať sa poskytujú dostatočné záruky ako aj motiváciu na to, aby na slobode viedol riadny život. K hodnoteniu ÚVTOS Dubnica nad Váhom si dovolil poukázať na skutočnosť, že v tomto ústave vykonal iba nepatrnú časť uloženého trestu, pričom v ÚVTOS Leopoldov vykonal rozhodujúcu časť trestu a tento ústav zhodnotil správanie, aktivitu a 7 udelených disciplinárnych odmien a navrhol vyhovieť žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Ďalej poukázal na to, že prijatie stanoviska ÚVTOS Dubnica nad Váhom, o ktoré sa oprela aj Okresná prokuratúra Trenčín, by znamenalo, že u každého odsúdeného s trestnou minulosťou by bez ohľadu na jeho správanie počas výkonu trestu odňatia slobody neprichádzalo do úvahy podmiennečné prepustenie. Vzhľadom na uvedené preto odsúdený T. C. navrhol sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd na podklade sťažnosti prokurátora, preskúmal spolu so spisom na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods.1 písm. b) Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život - ak ide o osobu odsúdenú za zločin, po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody, alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody, ďalej ak vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a ak sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. V posudzovanom prípade všetky zákonom vyžadované podmienky boli splnené.

Okresný súd v posudzovanom prípade týmito hľadiskami sa dôsledne riadil, prihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného, t. j. pre záver, že odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. V uvedenom smere vykonal všetky potrebné dôkazy a dospel k vecne správne záveru, podľa ktorého odsúdený T. C. vo výkone trestu plnením povinností a správaním preukázal nielen polepšenie, ale plnením stanoveného programu resocializácie aj dostatočnú snahu po náprave a zmenu hodnotovej orientácie, ktorá odôvodňuje predpoklad jeho pozitívneho správania v budúcnosti.

Správne zistil, že odsúdený spĺňa zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie, keďže vzhľadom na okolnosti správne a podrobne uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení, že odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu plnením svojich pracovných aj mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych

noriam, tak jednoznačne preukázal svoje polepšenie (odsúdený bol preradený z ústavu na výkon trestu zo stredného stupňa stráženia do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia), aj skutočnosť, že počas výkonu trestu došlo u odsúdeného k zmene nazerania na užívanie návykových látok (aktívne sa zapojil do osvetovej činnosti ohľadom tejto problematiky), osvojil si pracovné návyky a aj z prísľubu jeho brata, ktorý mu pomôže zabezpečiť prácu po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, možno dôvodne očakávať, že odsúdený T. C. povedie riadny život na slobode, tak ako to predpokladá ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák.

V uvedených smeroch sú zistenia a závery súdu prvého stupňa vecne správne a presvedčivo odôvodnené, preto krajský súd na tieto dôvody, s ktorými sa stotožnil, poukazuje. V tejto súvislosti pripomína, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa dáva nadriadenému súdu možnosť v podrobnostiach poukázať na dôvody, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie. Napadnuté uznesenie je vecne správne, náležite a presvedčivo odôvodnené.

Krajský súd v Trenčíne na základe uvedených dôvodov nepovažoval sťažnosť prokurátora za dôvodnú, preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.